

СООБЩЕНИЕ ШТАБА ЛЕНИНГРАДСКОГО ВОЕННОГО ОКРУГА

3 июня 1940 года

В Финляндии официально объявлено, что финские потери во время финско-советского конфликта составили 66.406 человек, в том числе 2.594 офицера, 11.664 унтер-офицера и 52.248 солдат. Убито— 19.576 человек, пропало без вести — 3.263, ранено — 43 с половиной тысячи человек. По мнению финнов, особенно велики были потери за последнюю неделю войны, во время сражений на Карельском перешейке и северо-западнее Ладожского озера.

Штаб Ленинградского Военного Округа считает своим долгом заявить, что приведенные выше "данные" официальных военных властей грубо искажают действительную картину потерь финнов во время советско-финского конфликта. На самом деле финны потеряли убитыми в боях более 70 тысяч человек, а если учесть умерших от ран не менее 15 тысяч человек, то в целом финны потеряли не менее 85 тысяч убитыми. Потери же финнов ранеными составляют более 250 тысяч человек.

Таким образом, если считать состав финской армии во время конфликта в 600 тысяч человек, из которых боеспособными можно считать в лучшем случае лишь две трети армии, то выходит, что финны потеряли почти всю боеспособную часть своей армии. По сути дела финны остались к концу конфликта без армии. Этим собственно и объясняется, что финны, кричавшие о своих победах, о том, что они в случае некоторой помощи извне заставят советскую армию разделить судьбу наполеоновской армии в России, —оказались вынужденными капитулировать после первого же серьезного удара советских войск на Карельском перешейке, несмотря на то, что они имели серьезную помощь извне со стороны Норвегии, Швеции, Англии, США, Франции и других государств.

Финны пишут о больших своих потерях "во время сражений на Карельском перешейке" в последние недели конфликта, но они не говорят, сколько же они потеряли за период этих сражений. Неопровержимые данные Штаба Ленинградского Военного Округа показывают, что только лишь за период от 11 февраля, когда советские войска начали наступление на Карельском перешейке, до 12 марта, т. е. до дня окончания конфликта, финны имели потери убитыми в среднем за день не менее 2 тысяч человек. Штаб вынужден опубликовать эти свои данные для того, чтобы положить конец смехотворной лжи о действительных финнов во время советско-финского конфликта, систематически распространяемой финской, европейской и американской печатью.

"Правда" № 153 (8199) от 3 июня 1940 г.

Источник: [Высш. парт. школы при ЦК ВКП(б).] Внешняя политика СССР. Сборник документов. Т. IV. № 429. Москва — 1946.

THE ANNOUNCEMENT OF THE HEADQUARTERS OF THE LENINGRAD MILITARY DISTRICT

June 3, 1940

In Finland, it is officially announced that the Finnish losses during the Finnish-Soviet conflict amounted to 66,406 people, consisting of 2,594 officers, 11,664 non-commissioned officers and 52,248 soldiers. Of them, killed - 19,576 people, missing - 3,263, wounded - 43 and a half thousand people. According to the Finns, the losses were especially heavy in the last week of the war, during the battles on the Karelian Isthmus and northwest of Lake Ladoga.

The headquarters of the Leningrad Military District considers it its duty to declare that the above "data" of the official military authorities grossly distort the actual picture of the Finnish losses during the Soviet-Finnish conflict. In fact, the Finns lost more than 70 thousand people killed in battles, and if we take into account at least 15 thousand people who died from wounds, then in general the Finns lost at least 85 thousand killed. The Finnish casualties are more than 250 thousand wounded.

Thus, if we count the composition of the Finnish army during the conflict to be 600 thousand people, of which only two-thirds of the army can be considered combat-ready at best, it turns out that the Finns have lost almost the entire combat-ready part of their army. In fact, the Finns were left without an army by the end of the conflict. This, in fact, explains that the Finns, shouting about their victories, that in case of some outside help they would force the Soviet army to share the fate of the Napoleonic army in Russia, appear to be forced to capitulate after the first serious blow of Soviet troops on the Karelian Isthmus, despite the fact that they had serious outside help from Norway, Sweden, England, USA, France and other states.

The Finns write about their big losses "during the battles on the Karelian Isthmus" in the last weeks of the conflict, but they do not say how much they lost during these battles. Irrefutable data from the Headquarters of the Leningrad Military District show that only for the period from February 11, when Soviet troops launched an offensive on the Karelian Isthmus, until March 12, that is, before the day of the end of the conflict, the Finns had losses, as killed, an average of at least 2 thousands of people. The headquarters is forced to publish these data in order to put an end to the ridiculous lies about the energetic Finns during the Soviet-Finnish conflict, systematically disseminated by the Finnish, European and American press.

"Pravda" No. 153 (8199) from June 3, 1940.

Source: [Highest Party School at VKP Central Committee.] Foreign policy of the USSR. Collection of documents. T. IV. No. 429. Moscow — 1946.

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNAN TIEDONANTO

3. kesäkuuta 1940

Suomessa on virallisesti tiedotettu, että suomalaisten menetykset Suomen ja Neuvostoliiton välisen konfliktin [talvisodan] aikana nousivat 66 406 henkeen, jotka koostuvat 2 594 upseerista, 11 664 aliupseerista ja 52 248 sotilaasta. Heistä surmansa saaneita on 19 576, kadonneita 3 263 ja haavoittuneita 43 ja puoli tuhatta. Suomalaisten mukaan menetykset olivat erityisen suuria sodan viimeisellä viikolla Karjalan kannaksen ja Laatokan koillisosan taisteluissa.

Leningradin sotilaspiirin esikunta katsoo, että sen velvollisuus on julistaa, että ylläoleva sotilasviranomaisten virallinen "tieto" vääristää suuresti suomalaisten todellista tappiokuva Suomen ja Neuvostoliiton välisessä konfliktissa. Suomalaiset menettivät enemmän kuin 70 tuhatta kaatunutta ja jos otamme lukuun vielä vähintään 15 tuhatta haavoihinsa kuollutta, niin kokonaisuudessaan suomalaiset menettivät vähintään 85 tuhatta kaatuneina. Suomalaisten tappiot haavoittuneina ovat yli 250 tuhatta.

Niinpä, jos laskemme Suomen armeijan suuruudeksi konfliktin aikana 600 tuhatta henkeä, joista vain kahta kolmasosaa voi parhaimmillaan pitää taistelukelpoisina, osoittautuu, että suomalaiset ovat menettäneet lähes koko taistelukelpoisen osan armeijaansa. Tosiasiassa Suomi oli jäänyt ilman armeijaa sodan päättyessä. Tämä selittää sen, että suomalaiset kailottaessaan voitoistaan, joissa he olisivat vähäisellä ulkopuolisella avulla pakottaneet neuvostoarmeijan jakamaan Napoleonin armeijan kohtalon Venäjällä, näyttivät olevan pakotettuja antautumaan neuvostojoukkojen ensimmäisen vakavan iskun jälkeen Karjalan kannaksella siitä huolimatta, että he olivat saaneet vakavaa ulkomaista apua Norjasta, Ruotsista, Englannista, USA:sta, Ranskasta ja muista maista.

Suomalaiset kirjoittavat suurista menetyksistään "Karjalan kannaksen taisteluissa" konfliktin viimeisinä viikkoina, mutta he eivät sano, kuinka paljon he menettivät noiden taistelujen kuluessa. Leningradin sotilaspiirin päämajan kiistämättömät tiedot osoittavat, että yksinomaan ajanjaksona helmikuun 11. päivästä, jolloin neuvostojoukot aloittivat hyökkäyksensä Karjalan kannaksella maaliskuun 12. päivään, so. konfliktin päättymistä edeltävään päivään, suomalaisten tappiot kaatuneina olivat keskimäärin 2 tuhatta henkeä päivässä. Päämaja on pakotettu julkaisemaan tämän tiedon lopettaakseen naurettavat valheet sisukkaista suomalaisista Neuvostoliiton ja Suomen välisen konfliktin aikana, joita Suomen, Euroopan ja Amerikan lehdistö systemaattisesti levittää.

"Pravda" No. 153 (8199) 3. kesäkuuta 1940.

Lähde: [NKP:n keskuskomitean korkein puoluekoulu.] Neuvostoliiton ulkopoliitiikka. Dokumenttikokoelma. T. IV. No. 429. Moskova — 1946.